Můj druhý start za Caissu dnes začínal jak z nějaké grotesky, ve které jsem já sehrál hlavní negativní roli. V té hlavní pozitivní byl Petr Buchníček, tedy jak se v průběhu dneška ukázalo, jakýsi borec od začátku až na konec :). Za Petrův dnešní začátek lze označit Starou Osadu v Židenicích, kde nabíral Petra Bělohlávka, přijíždějícího přes Klajdovku od slečny z Kanic :). Poté se mělo pokračovat k Tescu, kde měla v 8:00 čekat Eva a já. Věci se však měly docela jinak…

Ráno jsem se ještě správně probudil s dostatečným časovým předstihem, snídaně se ovšem trochu protáhla a vše vyvrcholilo nečekanými střevními potížemi, díky nimž bylo jasné, že k Tescu nedokážu dorazit ani s 15minutovým zpožděním. Volám tedy Petrovi a výsledkem bylo, že nakonec musel přijet za mnou. To však znamenalo opustit trasu od Staré Osady směrem k Tescu a chudák Eva tak byla ponechána na pospas větru a dešti. Když Petr dorazil ke mně, trvalo mi ještě 7 minut, než jsem seběhl dolů. „To bude drahý“, říká Petr a já si už v hlavě formuluji omluvnou řeč pro Evu. U Tesca ji nacházíme schovanou pod stříškou, naštěstí ji nikdo z „místních“ neoslovil :) Evička je však pohodová a v autě nasadí pouze výraz znamenající něco jako „ty to teda vedeš…“ :). Výrazem mé omluvy je nakonec pozvání „postižených“ na pozápasový oběd, což je zvláště Petrem radostně schváleno (teprve odpoledne pochopím proč) a pokud prý vyhraju, bude vše zapomenuto :). S půlhodinovým zpožděním a paralelní vzpomínkou na loňskou eskapádu s Milanem Smištíkem, tedy vyrážíme vstříc našemu dnešnímu soupeři, kterým jsou Zaječice.

Moje vzpomínka na toto místo se datuje ještě do žákovských let a pro neznalé připomínám, že jsou městem dodnes proslaveným pořádáním největšího žákovského turnaje družstev u nás, druhdy i v rámci celého Československa. A i když ta žhavá současnost se dnes již spojuje se Sečí, Zaječice zůstávají stále pojmem. Zvláště pak osoba Jaroslava Hájka, člověka, který stál u zrodu tohoto fenoménu v roce 1963, a jehož jsem dnes měl po letech znovu tu čest pozdravit. Není proto překvapením, že se kromě něj jméno Hájek objevilo v dnešním zápase ještě 2× a on sám stačil nejen hrát, ale i rozhodovat (s kvalifikací ÚR). Šachu se tak již nevěnují pouze jeho dcery Jana Mašková (dříve reprezentantka) a Petra (dnes manželka GM Petra Háby).

Místem konání dnešního zápasu však nejsou z technických důvodů Zaječice, ale malebná obec Bítovany, vzdálená od Zaječic necelé tři kilometry. I navzdory „zaváhání na startu“ sem ale dorážíme dvě minuty před desátou, když se Petr opět ukazuje jako zkušený řidič a dostává tedy znovu palec nahoru :). Hraje se v pěkné místní restauraci, již na první pohled jako stvořené pro pořádání různých zábav, slavností či dokonce svateb.

Naše druhá skupina vedená Oldou Sedláčkem je již na místě a tak se zdravím se zbylými

spoluhráči (Jenda Tesař, Pepa Kratochvíl a Miroslav Zachariáš) a zápas poté zakrátko začíná. U posledně jmenovaného se ale na chvíli zastavím. Osobně jsem se s Miroslavem Zachariášem v minulosti nesetkal, ale Petr mi ho popisuje jako solidního hráče, kterého ovšem občas v rozletu přibrzdí nějaká ta zbytečná „nehoda“. Při mé druhé obchůzce sálem totiž přijdu právě k partii **Zachariáš Konrád**, a to zrovna ve chvíli, kdy se začínají dít věci. Černý sehrál zahájení nepřesně a dostal se po *1.e4 e6 2.d4 d5 3.Jd2 Jf6 4.e5 Jfd7 5.Sd3 c5 6.c3 Jc6 7.Je2 Db6 8.Jf3 Se7 9.0-0 cxd4 10.cxd4 f6 11.exf6 Sxf6 12.Ve1 0-0 13.Dc2 h6* do pozice na diagramu.

{showChessDiagram}r1b2rk1/pp1n2p1/1qn1pb1p/3p4/3P4/3B1N2/PPQ1NPPP/R1B1R1K1 w - - - -,normal,center,Pozice po 13. tahu v partii Zachariáš Konrád{/showChessDiagram}

Po chvíli přemýšlení dává bílý nečekaný *14.Sh7+!* a já na to první chvíli jen nechápavě koukám. Hned vzápětí je mi ale všechno jasné  černý ztrácí materiál. Po *14.— Kh8 15.Jf4 Sxd4 (15.— Ve8 16.Jxd5 Da5 17.Sxh6! Dxd5 18.Se3 Sxd4 19.Vad1 s rozhodující výhodou bílého) 16.Jg6+ Kxh7 17.Jxf8++ Kg8 18.Jxe6*
je vše jasné a bílý svou převahu již bez potíží uplatnil k výhře. Pěkný výkon!

U dalších partií vidím, že již po zahájení získala velkou převahu Eva s Josefem Vařejčkem, který Rauzera bez e7-e6 pojal dosti nepřesně a aktivně začíná černými stát i Jenda Tesař proti Jaroslavu Hájkovi. Petr Buchníček se černými po zahájení snaží ovládnout klíčové pole d4 pro jezdce, Pepa Kratochvíl získává dva pěšce, ale soupeř má určitou kompenzaci v podobě jeho slabšího krále. U Oldy Sedláčka to zase vypadá, že se na obou stranách nebude jen tak rochovat, ale nic konkrétního se zatím neděje. To náš webmaster Petr Bělohlávek zase bílýma dlouho dumá nad složitým a ostrým caro-cannem s 3.e5. V takových případech se jistě vyplatí konkrétní příprava, ale možná by to potom zase nebylo tolik zajímavé :). A moje partie? Nutno říci, že jsem neměl v zahájení žádný problém a v této přibližně vyrovnané pozici na diagramu se můj soupeř Zdeněk Hába osudově zmýlil.

{showChessDiagram}2r1r1k1/pp1b1ppp/1qnppn2/8/2PP4/P3PNP1/2QN1PBP/R4RK1 w - - -,normal,center,Pozice po 13. tahu v partii Hába Vyskočil{/showChessDiagram}

Po *14.c5 dxc5 15.Jc4? (15.Vfb1 Dc7 16.Dxc5 s rovnou pozicí) Dc7 16.dxc5 Ja5!* se vyjasnilo, že jezdec na d6 nemůže a nenávratně tedy ztrácí pěšce. Je zajímavé, že mě tato myšlenka před zahráním

*13.— Vac8*
za bílého napadla, protože vidina vidliček na
*d6*
je lákavá. Nevěřil jsem ale, že by to bílý neprohlédl. Po
*17.Jxa5 Dxa5 18.Vfc1 (18.Db2 Vxc5 19.Dxb7? Vb5 a dáma je chycená) b6 19.Dd2 Vxc5 20.Dxa5 Vxa5*
už uplatnění výhody pěšce nebylo tak složité, tím spíše, že se bílý dostával do čím dál větší časové nevýhody.

Když jsem skončil, byl už hotový **Petr Buchníček**, jehož partii jsem od výše popsaného momentu skoro neviděl. Nicméně mám pocit, že soupeř musel asi hodně pomoci, protože na nějaké dramatické zvraty to prostě nevypadalo. Petr je ale hodně šikovný a na jeho nápady nejen „ze záhrobí“ již doplatilo mnoho soupeřů :), zřejmě tak i jeho dnešní soupeř Luboš Jedlička. Již předtím ale remizoval **Olda Sedláček**,
který v nejasné pozici s oboustranně rychle ubývajícím časem raději neriskoval. Vedeme tedy 3,5 0,5 a zbylé partie vypadají dobře. Při troše štěstí mám dokonce pocit, že je možno všechny vyhrát!
**Evička**
totiž nepouští výhodu ani po redukci materiálu a do koncovky dam s „nestejnopoláky“ jde s pěšcem navíc. Pepa má kvalitu, ale jsou tam ještě těžké figury a jeho slabší král je stále pro jeho soupeře Jiřího Hájka určitou kompenzací. Jenda má dámu proti věži a koni a dva pěšce proti jednomu, z nichž ten na h-sloupci již rychle mašíruje do dámy. No a
**Petr Bělohlávek**
nakonec ošidí soupeře o pěšce (ovšem má dvojpěšce) a možná to může v koncovce čtyř věží s nestejnopoláky zkoušet. Jdu se najíst za Oldou a po chvíli si k našemu stolu v dobré náladě přisedává Petr, který do té doby analyzoval se soupeřem svou partii. „Tak co si mám dneska na tebe dát“, ptá se, a již vidím jeho jiskřící oči, kterak kmitají po jídelním lístku, kde se nakonec nekompromisně „zabodávají“ do krkovičky v ceně 150, Kč. Ta je po chvíli také přinesena na velkém prkně, s patřičně velkou oblohou. Petrovi nicméně přeji dobrou chuť a při pohledu na něj mi vytanula vzpomínka na Jána Plachetku, který asi před 4 lety na GM turnaji v Brně v hotelu Bobycentrum (v rámci festivalu Duras), vyprávěl při večeři mnoho historek četnému osazenstvu (tedy i mně) a při tom si snad hodinu pochutnával na pěkně vypečené huse. Na ten jeho tehdejší rozzářený výraz s jiskrnýma očima nezapomenu a řekl bych, že Petr by se mohl v budoucnu stát jeho následovníkem :).

Postupně k našemu stolu přisedávají další. Nejprve **Pepa Kratochvíl**, který nakonec převahu kvality neuplatnil a soupeř tak trochu „vyšejdil“ remízu. Pepu uklidňuju tím, že až se naučí vyhrávat lepší a vyhrané pozice, bude z něj pan hráč. Základ má dobrý a trenérská ruka IM Davida Kaňovského jistě Pepu v budoucnu posune mnohem výš. Další skončenou je Eva, která nakonec vymění i dámy a triumfuje v koncovce s nestejnopoláky s 2 pěšci navíc. Na otázku co si má dát ji bezelstně doporučuji moje těstoviny (přesněji penne s kuřecím masem) a na moje

přání dochucené parmezánem. Neopomenu připomenout, že je to dnes na mě a tak si Evča se smíchem a větou „tak když je to dneska na tebe, tak já si to teda dám“, objednává totéž :).

Přichází také náš druhý PB, tedy webmaster Petr Bělohlávek, který hlásí „jen“ remízu a vedeme tak 5,5 1,5. Dohrává ještě **Honza Tesař**. Ten se snaží prorazit v koncovce jeho dámy a pěšce g5 (král na f6) proti věži, střídající pole e4 a g4 a pěšci f3 (král na g3). Není to sice na první pohled úplně jasné, ale výhra by tam někde být měla a Jenda ji nakonec také nachází, když svou dámou vpadne k bílému králi do týla a odsunutím krále na h3 s napadením pěšce f3 vyhání bílou věž na sloupec f, což se také ukazuje jako rozhodující moment.

Vítězíme tedy vysoko 1,5 6,5 a Petr místo podepsání zápisu stále ještě bojuje se svou krkovičkou, zatímco Eva je s později přinesenými těstovinkami již dávno hotová :). Loučíme se tedy s Bítovany a já ještě přeji našim soupeřům hodně štěstí v dalších bojích. Petr je v dobrém rozmaru a venku pro náš autotým vyhlašuje soutěž o nalezení poklice, kterou ztratil někde po cestě. Jedním dechem ovšem dodává, že ji vzhledem k jejímu stavu už stejně nebude potřebovat :). Pro zvýšení motivace nám všech ale slibuje zavezení až domů! Asi již po 3 kilometrech ale onu ztracenou puklici vidíme ležet bezvládně u pole a tím prvním všímálkem je hádejte kdo… Ano, správně, je to opět náš dnešní borec na konec :) a tak se tedy sám může zavézt k sobě domů… :)